

DIRECTOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ, CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON
EDICIÓ DIGITAL
SÍLVIA BARROSO
POLÍTICA FERRAN CASAS
INTERNACIONAL MARC VIDAL,
CARME COLOMINA
ECONOMIA IGNASI PUJOL
SOCIETAT JOAN SERRA
CULTURA LAURA SERRA
COMUNICACIÓ ÀLEX GUTIÉRREZ
ESPORTS TONI PADILLA
EMPRENEM ÀLEX FONT

DELEGACIÓ A MADRID
MARIA EUGÈNIA QUETGLAS
DELEGACIÓ A BRUSSEL·LES
LAIA FORÈS
LLENGUA ALBERT PLA
FOTOGRAFIA FRANCESC MELCION,
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS
CONSELLERA DELEGADA I EDITORA
MÓNICA TERRIBAS
DIRECTORA GENERAL
MARTA MARRÓN
DIRECTORS DE NEGOCI
ORIOI CANALS
(SUBSCRIPCIONS, DISTRIBUCIÓ
I PROMOCIONS)
MARC ERRA
(MÀRQUETING I E-COMMERCE)
DIRECTORA FINANCERA
FOIX VALDÉ
DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN
DIRECTOR SISTEMES I PRODUCCIÓ
SERGI RUIZ
DIRECTOR DE TECNOLOGIA
MARC CAMPRON

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA.
TELÈFON: 93 202 95 95.
ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR: 902 281 110
CORREU ELECTRÒNIC: info@ara.cat

TEXT LEGAL

Edicions de premsa periòdica ARA es reserva tots els drets sobre el contingut del diari ARA, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.

Difusió controlada per l'OJD

LA CITA

“ El primer càstig del culpable és que no podrà mai ser absolt pel tribunal de la seva consciència

Juvenal

EL DIARI D'AHIR

Festival: El Festival Interludi de Calonge se celebra del 20 de juliol al 17 d'agost, i no fins al dia 3 com es deia erròniament al suplement *Ara Tu* de diumenge. La programació del festival inclou també el concert Pròxims, que tindrà lloc a Calonge el 10 d'agost.

Balmes, nacionalista

Recentment, Carles Boix ha publicat a les pàgines de l'ARA un article en el qual, entre altres qüestions, aborda la figura de Jaume Balmes. Conèixer, recuperar i repensar Balmes és un saludable exercici d'introspecció que ens posa al davant de les nostres pròpies limitacions i contradiccions. Alhora, Balmes ens ensenya que els catalans no hem estat el que som en el present, malgrat que hagi existit una línia de continuïtat en la identitat catalana. Aquest és un dels objectius de Boix en la glossa que fa de Balmes.

Tanmateix, Boix ens afirma que tota figura històrica no acaba de dir mai la veritat i que és per aquest motiu que podem esmenar el que ha dit o escrit per tal de trobar el missatge vertader. Si això fos totalment cert, la història intel·lectual o de les idees no podria existir. La història intel·lectual se centra en l'anàlisi del pensament d'un autor que es pot resseguir a partir del que ha escrit i dit. Així, sabem què pensa Balmes pel que va escriure i dir. I després ho validem amb el que va fer. S'ha de dir que, pel que Balmes va escriure, dir i fer, es pot afirmar que va ser un nacionalista o patriota espanyol. Com bé anota Boix, això no vol dir ni de bon tros jacobí o absolutista. A més, Balmes va ser un influent filòsof i historiador. És en aquesta faceta d'historiador en què es pot afirmar amb força i contundència que Balmes fou espanyolista pel fet que creia i participava en la construcció d'un projecte nacional espanyol. Balmes, com tota la seva generació, va inserir la identitat catalana dins aquest projecte nacional espanyol. Potser va ser per càlcul polític o interès, però aquesta és la realitat que es desprèn de l'obra política i històrica del sacerdot vigatà.

BORJA VILALLONGA

HISTORIADOR, ÉCOLE DES HAUTES
ÉTUDES EN SCIENCES SOCIALES

Dit això, l'Espanya que Balmes imaginà no es bastia ni sobre Castella, ni sota el patró de la unitat uniformitzant. I és que Balmes no era un liberal vuitcentista a la castellana, era un catòlic. Això ofereix tota una nova manera de pensar la nació espanyola en la qual creia Balmes. El projecte de Balmes per a Espanya incloïa una identitat catalana i una Catalunya forta, una Catalunya líder d'aquest projecte nacional que volia ser Espanya. Breument, Catalunya era la millor manera de ser espanyol, la millor part de la nació. És per això que la identitat catalana era superior a la castellana. Aquesta idea es repetí a bastament en els homes del primer Romanticisme català i posteriorment en la Renaixença floricla. Aquest va ser el projecte català per a Espanya. Fou un projecte que fracassà. Espanya era la nació i per a Catalunya reservaven una nomenclatura diversa i erràtica: província, regió, terra, pàtria.

I, arribats a aquest punt, és quan dic que tot això que acabo d'expli-

Més enllà de debats locals, el Balmes de debò va ser el primer gran teòric del nacionalisme catòlic a nivell europeu

car no és gens important. L'anàlisi que he presentat només és fruit d'una lectura *espanyola* i *catalana* de Balmes, que és inserit en debats locals. I actualment tan local és un debat espanyol com un debat català. El Balmes de debò va ser el primer gran teòric del nacionalisme catòlic a nivell europeu. He dedicat un estudi als orígens teòrics del nacionalisme catòlic a l'Europa del XIX que sortirà publicat aquesta tardor als Estats Units. Hi presento la faceta desconeguda d'un Balmes que es mou per Europa, que és conegut, traduït, llegit, discutit, reproduït i que és profundament influent en el seu pensament nacionalista pioner, fins al punt d'arribar a la Santa Seu i al papa Pius IX. Tant se val si Balmes es va dedicar a construir un nacionalisme espanyol. Ho podria haver fet per al català. Per generació, mentalitat i interessos no li tocava. Ens hauria agradat que ho fes. El que importa de Balmes és que fou, simplement, nacionalista. Això podria no tenir cap rellevància si no fos per la seva condició de sacerdot i filòsof catòlic, doctrinalment ortodox i alhora d'esperit obert. En aquell decenni del 1840, els pensadors catòlics cercaven el camí catòlic en la nació. Balmes el trobà.

Així, el Balmes nacionalista sense adjectius pensà i teoritzà en les seves obres la idea de nació. D'aquí, saltà a definir com eren i havien de ser el nacionalisme italià, francès, alemany, anglès, irlandès, polonès, rus i fins i tot el dels Estats Units. Per afinitat, se centrà en les nacions llatines. Caracteritzà el que ell considerava que era l'*autèntic* esperit nacional, això és, construït sobre la religió catòlica i els trets fonamentals que la constitueixen. Al final, el nacionalisme de Balmes superà totes les fronteres, Catalunya i Espanya incloses.

DIÀLEG

Els grans debats de l'actualitat en mitjans d'aquí i del món

La UE ha d'invertir en la captura de carboni (EURACTIV)

Fa cinc anys, la Unió Europea era el líder mundial en captura i emmagatzematge de carboni (el procés que impedeix que el diòxid de carboni residual entri a l'atmosfera, CEDC), però ha perdut aquesta posició per la falta d'inversió en una mesura que resulta essencial per assolir l'objectiu europeu de reduir les emissions de CO₂. [...]

El desenvolupament del CEDC era una qüestió de quan, no de sí o no, perquè es tracta de l'única tecnologia provada i rendible que pot reduir les emissions europees de CO₂ d'acord amb els objectius de la Unió. Des de fa cinc anys, però, no s'ha decidit invertir en cap dels dotze pro-

jectes de demostració del CEDC a gran escala que s'han proposat. [...] La raó ha estat el baix preu del carbó i la falta de consens sobre la qüestió del finançament entre institucions europees i governs nacionals. A més, una part de l'opinió pública continua sent escèptica en relació als beneficis del CEDC, cosa que comporta que l'impuls polític dels projectes demostratius sigui petit, quan aquests projectes són necessaris per estendre la consciència dels beneficis del CEDC. I sense una acció política immediata a favor del CEDC, Europa haurà d'afrontar conseqüències mediambientals, econòmiques i socials molt dures.

Està previst que la demanda global d'energia hagi crescut un 40% el 2035. És cert que les renovables tenen un paper cada cop més rellevant, però la major part de la nostra energia continuarà venint dels combustibles fòssils. El CEDC és l'única tecnologia que pot capturar

aproximadament el 90% de les emissions de CO₂ dels principals emissors del món. [...]

Econòmicament, segons l'Agència Internacional de l'Energia, un retard en el desenvolupament del CEDC incrementaria en un bilió de dòlars el cost de la desconexió entre el carboni i el sector energètic, inflaria la inversió necessària en generació elèctrica en un mínim d'un 40%, i generaria més expectatives en la resta d'alternatives per a la reducció d'emissions.

I socialment, el CEDC pot salvar llocs de treball en indústries europees crucials i pot crear-ne milers de nous. Segons estudis del departament d'Energia i Clima de l'administració britànica, si es desenvolupa el CEDC, només al Regne Unit es mantindrien fins a 100.000 llocs de treball. [...]

[28 de juny]

GRAEME SWEENEY

PLATAFORMA EUROPEA ZERO EMISSIONS